

les Betskatning. Dersom man siger: ja, men den Skat, hvorom man nærmest kunde forliges under saadanne Omstændigheder, — og jeg nævner det, fordi det er blevet omtalt i Udvalget, — vilde være en Formuesskat, saa siger jeg: Vi, som holde paa, at en saadan Skat maa blive påalagt her, vi ønske ikke en saadan Bestemmelse tilføjet. Om ogsaa denne Skat kunde synes at have en mere almindelig Betydning, troe vi dog ikke, at den med Held kunde paalignes ved Hjælp af Fællesforfatningen. Den kan langt heldigere paalignes igjennem enhver enkelt Landsdeel. Det er netop det, man fastholder, at man, hvor det er muligt, deler Bidragene i Genhold til den engang fastsatte Matrikel, for at undgaae enhver Klage om Prægravation; men, saasnart man gik ind paa en almindelig Formuesbetskatning, var dette System allerede opgivet. Dersom man saa siger: Ja, men det er billigt, at Landsdele, som have større Formuenhed, ogsaa bidrage Mere end de, der have mindre, saa svarer jeg dertil: Ja, men Formen for Dyrkning og Midlerne, som dertil anvendes, kunne være af en saadan Betskaffenhed, at de ramme Formuen paa en forskjellig Maade, og det forudsætter et nøiere og større Kjendskab til de forskjellige Landsdeles Forfatning og til deres hele Formuenheds Natur, end man kan antage findes i Fællesforfatningen. Tænker man sig forskellige Bestemmelser, udgaaende fra en fælles lovgivende Magt for de forskjellige Landsdele, saa seer man, at det vil være endnu meget mindre heldigt, end naar man lader hver Landsdeel gaae ind paa den Afgjørelsesmaade, som den holder for den nyttigste. Saalænge man ikke kjender Grundlaget for Repræsentationen, for Fællesforfatningen, kan enhver let tænke sig, hvor farligt det vil være at overgive Noget af det directe Betskatningsvæsen til en saadan Forsamling. Det vil efter min Overtydning være noget af det Uheldigste, man kunde gjøre. Det næste Endringsforslag under Nr. 19 gaaer ud paa, at der istedetfor, at her er sat Statsactiverne og

Overskuddet af Domainerne, skal sættes „fælles Statsactiver“ og „fælles Domainer.“ Dette Udtryk „de fælles Statsactiver“ kan maaskee være heldigere end Udtrykket Statsactiver alene, idet Statsactiver alene kunde give den Formodning, at der ikke kan eksistere andre Statsactiver end de, som tilhøre Fællesstaten, uagtet der allerede nu kan komme til at danne sig Statsactiver, som kun tilhøre de særlige Landsdele. Derimod Udtalelsen paa det andet Sted om „fælles Domainer“, det vilde være mindre heldigt; skøndt det kunde blive nødvendigt, naar den sidste Bestemmelse faldt bort; men, saaledes som Sagerne nu staae, troer jeg ikke, det vilde være heldigt at sige „fælles Domainer.“ Der eksisterer jo for Diebliffet ingen fælles Domainer, hvorimod der stedse har eksisteret et Fællesskab i Statsactiver, og forsaavidt kan man her ved at sætte „fælles Activer“ fastsætte, at disse Activer, som hidtildags have været fælles, som i dette Diebliff ere fælles, skulle vedblive at være fælles; men derimod har der aldrig eksisteret „fælles Domainer.“ Domaineintraderne ere vel gaaede ind i den fælles Statskasse; men Domainerne have været forvaltede særskilt, saaledes som endnu er Tilfældet. Denne Tilstand, at Domaineintraderne ere gaaede ind i den fælles Statskasse, men derimod Domaineforvaltningen har været og er endnu særskilt, det er den, der har bragt Udvalgets Fleertal til at sætte denne Betingelse, at det eengang for Alle skulde fastsættes, hvor stort det Tilflud skulde være, som hidrører fra Domainerne. Vi maae vel lægge Mærke til, at det allerede er udhævet her i Forsamlingen under Mødet i Gaar, at Udtrykket „Domainer“ betyder noget ganske Andet eller idetmindste tildeels noget Andet i Hertugdømmerne, end hvad det betyder her. Ogsaa af den Grund have vi troet, at man skal holde dem særskilte; men, da det eengang har været sædvanen, at Indtægterne af dem skulde indflyde i den fælles Statskasse, saa skal dette vedblive, men fortsættes i Form af en Canon.